

(1595)

Nro.

200.

DZIENNIK

Patryjotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 1go Września 1797.

G a z e t y.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 8. Sierpnia.

Pod dniem 14. *Termidora* (1. Sierpnia) przyśłał Jen: *Buonaparte* z głównej kwatery w *Medyolanie* następujący list do Dyrektoryatu:

Obywatele Dyrektorowie! „ Flotta z różnych okrętów liniowych i niektórych

D 9

rych

rych fregat złożona, zostająca pod rozkazami Kapitana *Bourde*, wzięwszy niektóre oddziały wojska lądowego wraz z ich Wodzem *Jen: Gentily* po odprawionej 14dniowej szczęśliwej żegludze, zawinęła do brzegów wyspy Weneckiej *Corfu*. Cztery Weneckie wojenne okręty, które się tam znajdowały, wzmocty naszą eskadrę. Dnia 28. Lipca wylądowały wojska nasze, i wzięły w posiadanie twierdzę *Corfu*, w ktorej znalazły 600. po większej części metalowych armat. Niezliczony tłum ludu dał się widzieć na brzegach morskich dla przyięcia wojsk naszych z temi okrzykami radości i entuzjazmu, iakie ożywiają Narody odzyskujące na powrót swoją wolność. — Na czele ludu tego był *Papa Grecki*, albo raczey Głowa Religii krajowej, człowiek światły i już w latach podeszły. Ten zbliżywszy się do Jenerała *Gentily* rzekł: „ Francuzi! Wy znajdziecie na tej wyspie lud, nie biegły w umiejętnościach i konsztach, które sławę Narodóm przynoszą, ale dla tego nie pogardzajcie nim; może on bowiem stać się jeszcze tym, czym był dawniej. Uczcie się go poważać, gdy

te Książkę czytać będziecie." Generał otwiera z ciekawością książkę, i pełen zadziwienia uznaje ją byź *Odyssęą Homera*.

Wyspy *Zante*, *Cephalonia* i *St. Maure*, tegoż samego żądają, i iednomyślnie okazują uczucia w życzeniach do wolności. Drzewa teyże wolności inź są zalzczepione we wszystkich osadach wysp rzeczonych. Municypalności są na czele Rządu we wszystkich Gminowładztwach; a ludy te spodziewają się odzyskać pod protekcyą wielkiego Narodu Francuzkiego dawny blask zumiętności kunsztów i handlu, które pod rzędem tyranii Oligarchiczney utraciły."

Wyspa *Corcyra* była, podług *Homera*, Oycyzną Królowny *Nausicaa*. Obywatel *Arnoud* posiadałzey zasłużoną sławę z pięknych umiętności. donosi mi, iż ma zamiar wsiąść na okręty, dla zatknięcia chorągwi tróykolorowey na obalinach Pałacu *Ulisseffa*."

„Rządca *Mainoitów*, ludu pochodzącego od dawnych *Spartanów* i zamieszkałego na pół-wyspie, którey brzegi stanowią Przylądek *Matapan* przyśłał do mnie iednego z naysnaczniejszych

szych Obywatelów tego kraju dla oświadczenia mi życzeń swoich, iż w porcie swoim z ukontentowaniem spoglądałby na okręty Francuzkie, i że chce Wielkiemu Francuzkiemu Narodowi w jakikolwiek sposób być użytecznym, Odpowiedziałem mu w liście następującym:

Podpisano *Buonaparte*.

List Jenerała Buonaparte do Naczelnika Mainottów datowany z Medyolanu dnia 12. Termidora. (30. Lipca.)

Konsul Francuzkiej Rzeczypospolitey w Tryeście uwiadomił mnie o grzeczności WMPana, żeś do mnie wysłał deputacją z oświadczeniem życzeń swoich, iż w twym porcie okręty wojenne Francuzkie chętniebyś chciał widzieć, i walecznym żołnierzóm armii Włoskiej być w niejaki sposób użytecznym. Francuzi szacują ten mały, lecz waleczny Narod *Mainottów*, (*) który sam jeden

umiał

(*) *Mainottowie (Magnotes) w bliskości dawnych rozwalin Miasta Sparty mieszkający, czynią się potomkami Spar*

umiał zatrzymać ślady wolności, od Matki swoiey dawney *Greccji*. Wewszystkich zdarzyć się mogących okolicznościach dadzą mu zawsze dowody swey opieki, i użyją wszelkich troskliwości dla zabezpieczenia korzyścney żeglugi okrętóm do własności Obywatelów iego należącym; proszę WMPana, oddawców Listu tego dobrze przyjąć. Życzą oni sobie iak najmocniey widzieć poznać z bliska godne nieśmiertelnych *Spartanów* potomki, którym, aby tak sławnemi byli, iak ich Przodkowie, nic więcey niebrakowało, tylko znaydowania się na większym widowisku. Jeżeli który z krewnych WMPana będzie miał sposobność udać się do *Włoch*, proszę cię żebyś go do mnie adressował. Będzie to dla mnie prawdziwém ukontentowaniem dać WMPanu dowody szacunku, iakie mam dla twey osoby i twego Narodu.

Podpisano. *Buonaparte*
Kon-

Spartanów i Greków, i wolność swoię dotąd dochowują. Płacą daninę Turkóm, rządzą się swemi Prawami, niewstydzą się iednak rozbić na lądzie i morzu. Do nich należą Miasta: Maina, Vitulo, Praesti i około 300. wiosek.

(1600)

NIEMCY:

Z Ratyzbony dnia 25. Lipca.

Dalszy ciąg. Aktów uroczystych tyczących się podziału Polki.

II. Konwencya zawarta w Petersburgu dnia 24. Października 1795. między Dworami Wiedeńskim i Berlińskim.

W Imię Przenajświętszey i nierozdzielaej Trócy.

Gdy N. Cesarz Rzymski, i N. Król Jmć Pruski ostatecznie porozumieć się pragną względem umów zawartych w Deklaracyi podpisaney między dwoma Cesarzskimi Dworami w Petersburgu d. 3. Stycznia Roku 1795. a komunikowaney Dworowi Berlińskiemu, i gdy po całkowitym Polski podzieleniu ustanowić chcą dokładnie granice trzech Mocarstw Sąsiedzkich, wyznaczili więc w tym celu na swych Pełnomocników; to jest: N. Cesarz Rzymski Pana Ludwika Hrabiego de Cobenzl Ambassadora swego przy Dworze N. Imperatorowey wszech Rossyi, a N. Król Jmć Pruski Pana Fryd: Emanuela Hrab: de Tauenzien Pełnomocnego swego Ministra przy tymże Dworze, którzy zgromadziwszy się z Pełnomocnikami N. Imperatorowey wszech Rossyi (których

w

w przeszłym Dzienniku wymieśliśmy) i zamieniwszy swe Pełnomocnictwa, na następujące punkta zgodzili się.

1.) ~~W~~ Wyrażona Deklaracya wzięta będzie, iak gdyby co do słowa tu umieszczona była, za nieodmienną zasadę niniejszego układu, w tym wszystkim, co się ściąga do krajów zajętych od N. Cesarza, wyjąwszy odmiany w poniższych artykułach zawarte, a N. Król Pruski gwarantuje N. Cesarzowi na zawsze ten zabor.

2.) N. Cesarz Rzymski z przywiązania do N. Króla Pruskiego odstępuje mu kraje leżące w prostej linii od *Smidrow* nad *Wisłą*, aż do miejsca gdzie *Bag* z *Narwą* się łączy, także ten kraj słowem do powyższej Deklaracyi należeć będzie do N. Króla Pruskiego, a od N. Cesarza jest mu gwarantowany.

3.) Gdy demarkacya przyszłych granic, między Państwami *Anstryackimi* i *Pruskiemi* od strony *Wdztwa Krakowskiego* ieszcze nie jest ustanowiona, a gdy obydwie strony równie pragną ukończyć ją w sposobie iak najpodniejszym, i zabezpieczyć granice od wszelkiej napaści, zgodzono się więc, że demarkacya

eya ta po przyjacielku przez Kommissarzów granicznych ma bydź ukończona. Obydwie strony wyszlą ich na miejsce, a N. *Imperatorowa* przyda z swej strony iednego Kommissarza, który w przypadku różności zdań między dwoma stronami ma bydź medyatorem; strony bowiem obydwie zaufane w bezstronności i rdwney dla nich przyiaźni N. *Imperatorowey* obowiązują się oddać zdaniu iey i deczyzi. Demarkacya wprzeciągu trzech miesięcy od daty podpisu ninieyszego Traktatu powinna bydź ukończona. Tym ezafem kray oznaczony na karcie *Zanoniogo* linią czyniącą się od punktu, gdzie rzeka *Sola*, między *Gorzewem* i *Gnomicą* wpada do *Wisty*, a ciągnącą się diagonalnie przez *Krzeszowice*, potym blisko *Miaś Skala* i *Michnow*, na koniec przez *Czarnowice* do *Pilicy*, zkąd linia ta podług biegu tej rzeki daley ciągnie się, będzie pōty od woysk N. *Króla Pruskiego* zaięty, poki się demarkacya nie ukończy.

Reszta potēm.
